

Begivenhedsstyret eller emnestyret klimajournalistik?

En indholdsanalyse af danske dagblades klimadækning mellem 2018 og 2021

LINE WELDINGH

Roskilde Universitet og DMJX

Abstract

Medierne spiller en afgørende rolle i forhold til at informere befolkningen om klimaforandringer. Forskningen peger imidlertid på, at dækningen af klimaet udgør en udfordring for nyhedsjournalistikken. Blandt andet medfører journalistikkens fokus på begivenheder, at dækningen i høj grad er bundet op på nøglebegivenheder, så som klimatopmøder. Denne artikel undersøger, om den daglige klimadækning også er begivenhedsstyret og bidrager derudover med ny viden om, hvad der kendetegner henholdsvis begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik. Baseret på en kvantitativ indholdsanalyse af klimajournalistik i landsdækkende dagblade mellem 2018 og 2021 (n=367) viser analysen, at emnestyret klimajournalistik fylder en smule mere end begivenhedsstyret, og at der er en forskel på de to typer journalistik. Hvor den begivenhedsstyrede klimajournalistik har mere fokus på politik, erhverv og politiske kilder, fylder artikler med mennesker i centrum og borgere som kilder mere i emnestyret klimajournalistik. Borgere er dog generelt underrepræsenterede i forhold til elitekilder. Artiklen konkluderes med en diskussion af definitionen af begivenhedsstyret journalistik og anbefalinger til en bredere klimadækning.

KEYWORDS

klimajournalistik, nyheder, begivenheder, indholdsanalyse, kilder, medielogik

Indledning

FN's klimapanelts seneste rapport viser med stor tydelighed, at klimaforandringerne konsekvenser rykker tættere på. Tidspunktet for hvornår klodens gennemsnitstemperatur vil stige 1,5 grader er rykket fra 2040'erne til 2030'erne, mens forskerne vurderer, at vandniveauet vil stige 1-2 meter frem mod år 2100, hvis udledningen af drivhusgasser fortsætter som hidtil (Intergovernmental Panel of Climate Change, 2021). På grund af klimaforandringerne karakter som risici, der til en vis grad er usynlige, usikre og fremtidsrettede, spiller medierne en vigtig rolle i forhold til at synliggøre disse trusler (Beck, 1997, 2009). Medierne har af samme grund stor mulighed for at sætte dagsordenen i forhold til klima og miljø (Ader, 1995; Soroka, 2002). Imidlertid vanskeliggør klimaforandringerne karakter den journalistiske dækning – blandt andet fordi, nyheder ofte ses som begivenheder, der foregår her og nu. Klimaforandringer, der er vedvarende og strækker sig over tid og rum, er således mindre nyhedsværdige end klimabegivenheder som orkaner og oversvømmelser (Adam, 2021; Berglez, 2011). Forskning viser, at mediernes dækning af klima og miljø er koblet til begivenheder. Emnerne dækkes således intenst i perioder med større begivenheder som vejrphenomener og politiske topmøder, der for en tid fastholder mediernes opmærksomhed på emnet (Djerf-Pierre, 2012; Eskjær, 2019; Saunders et al., 2018; Schäfer et al., 2014). Det er imidlertid ikke belyst, om begivenheder også dominerer den daglige dækning af klimaforandringer, ligesom det heller ikke er undersøgt, om der er en forskel på dækningen, når klimaforandringer dækkes på baggrund af konkrete begivenheder, og når de ikke gør.

Denne artikel vil derfor undersøge, hvilke egenskaber begivenhedsstyret klimajournalistik har i forhold til klimajournalistik, der ikke falder sammen med begivenheder – i denne artikel kaldet emnestyret klimajournalistik. Artiklen bidrager dermed empirisk til den sparsomme forskning i dansk klimajournalistik og teoretisk til forskningen i begivenhedsstyret og emnestyret journalistik med følgende undersøgelsesspørgsmål som udgangspunkt:

Hvad kendetegner henholdsvis begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik i dansk nyhedsdækning, og hvilken type dominerer?

I artiklens første afsnit beskrives klimajournalistikens udfordringer. Herefter introduceres begivenhedsstyrede og emnestyrede nyheder, som operationaliseres til indholdsanalysen. Denne præsenteres i metodeafsnittet, der efterfølges af analysens resultater. Artiklen konkluderer med en diskussion af, hvordan begivenhedsstyrede nyheder kan defineres i fremtidige studier samt en række anbefalinger til, hvordan klimaforandringer kan dækkes bredere.

Klimajournalistikens udfordringer

Klimajournalistik, forstået som journalistik om klimaforandringer, hører til under miljøjournalistik, der i 1970'erne voksede til en selvstændig nyhedsgenre efter tidligere blot at være blevet behandlet som emne inden for videnskab eller generelle nyheder (Djerf-Pierre, 2013). I danske medier har miljødebatten eksisteret i over 100 år (Jensen, 1996), men bestod op til 1980'erne af enkelte indlæg fra videnskabsfolk, og først efter FN's klimapanel, IPCC, blev oprettet i 1988, begyndte journalister at beskæftige sig med klimaspørgsmål (Danielsen, 2015). Disse spørgsmål blev for alvor en mediedagsorden i Danmark i forbindelse med COP15 i 2009, der udgjorde et hidtidigt højdepunkt i dansk såvel som international klimadækning (Eskjær, 2019; Schmidt et al., 2013).

Klimaforandringer er imidlertid svære at dække journalistisk - både på grund af emnets kompleksitet (Hornmoen, 2011) og journalistikkens rutiner og strukturer (Boykoff & Boykoff, 2007). Sidstnævnte betegnes ofte som medielogik; den måde, journalister "konstruerer" nyheder på ved hjælp af institutionaliserede standarder og rutiner, der er blevet til i takt med at pressen er vokset (Altheide & Snow, 1979; Tuchman, 1978). Herunder kan man tale om en mere specifik nyhedsmedielogik, der dækker over professionelle normer baseret på journalisternes fælles værdier, så som objektivitet og fælles standarder, der skal sikre effektivitet i produktionen og tages for givet af journalisterne. Sidstnævnte er for eksempel nyhedsværdier og storytelling (Asp, 2014).

Nyhedsmedielogik spiller en væsentlig rolle i forhold til dækningen af klimaforandringer. Således viser et studie af amerikansk klimajournalistik mellem 1988 og 2004, at dækningen er afhængig af, at stoffet lever op til nyhedskriterier som aktualitet og sensation. Undersøgelsen indikerer samtidig, at journalistiske normer har farvet dækningen af klimaforandringer og indirekte resulteret i manglende politisk handling:

Adherence to the norms of dramatization, personalization, novelty, balance, and authority-order is part of a process that eventuates in informationally biased coverage of global warming. This informational bias has helped to create space for the US government to defray responsibility and delay action regarding climate change.

(Boykoff & Boykoff, 2007: 1201)

Andre studier viser at "balanceprincippet", der er et udtryk for objektivitetsnormen i form af upartiskhed, hvor journalister hører alle "parter" i en sag, tidligere har resulteret i at klimaforandringer er blevet dækket som en debat for og imod, hvorvidt de er

menneskeskabte (Brüggemann & Engesser, 2017; Ryghaug, 2006; Ytterstad, 2011). Andre undersøgelser peger dog på, at balanceprincippet er på tilbageslag og at klimajournalister i højere grad tolker objektivitet i forhold til, hvorvidt der er konsensus på området (Hiles & Hinnant, 2014).

Nyhedsjournalistikkens tidsmæssige struktur er en anden del af medielogikken, der besværliggør dækningen af klimaforandringer (Berglez, 2011; Moser, 2010). Hvor klimaforandringer strækker sig over tid og rum og ofte er fremtidsrettet, har nyhedsjournalistikkens fokus på aktualitet og begivenheder. Klima og miljøstoffet dækkes derfor i bølger udløst af en begivenhed, som eksempelvis klimatopmøder, der får journalister til at fokusere på emnet i en periode, før opmærksomheden igen aftager (Boykoff, 2007; Djerf-Pierre, 2012; Downs, 1972; Soroka et al., 2012). Dette ses også i dansk klimajournalistik, hvor dækningen er steget i perioder efter klimatopmøder og IPCC-rapportudgivelser (Eskjær, 2019).

Det er inden for begivenhedsstyret journalistik, denne artikel vil bidrage. Begrebet udfoldes mere i følgende afsnit.

Interne og eksterne påvirkninger af nyhedsdækningen

Nyhedsværdien af et emne er påvirket af interne såvel som eksterne faktorer. Interne faktorer har at gøre med den tidligere nævnte medielogik, herunder nyhedsrutiner i forhold til hvor og hvordan journalister finder nyheder, nyhedskriterier og konkurrencen mellem emner. I forhold til konkurrencen mellem emner er nogle "svagere" end andre og skal derfor leve op til flere nyhedskriterier for at blive dækket. Endelig berører interne faktorer også andre mediers dækning, da nyhedsværdien påvirkes af, hvorvidt andre medier bringer nyhederne (Geiß, 2018; Schultz, 2006).

Udover de interne faktorer påvirkes nyhedsdækningen af eksterne faktorer, herunder udefrakommende begivenheder. Det er især de eksterne faktorer, forskningen i nyhedsdækning af klima og miljø har beskæftiget sig med. Forskningen viser, at mediernes opmærksomhed på klima og miljø går op og ned i bølger, der startes af "trigger events", begivenheder der skaber stor mediebevågenhed og i en periode giver anledning til flere nyheder inden for miljø generelt (Djerf-Pierre, 2012). Dækningen er altså ikke stabil, men afhænger i høj grad af eksterne faktorer i form af begivenheder (Lorcher & Neverla, 2015; Soroka et al., 2012), og disse begivenheder er i høj grad politiske (Schäfer et al., 2014).

Tidligere forskning fokuserer altså på, hvordan begivenheder påvirker dækningen af klima og miljø over tid og definerer derfor det begivenhedsstyrede og det emnestyrede i relation til dette. Hans

Mathias Kepplinger og Johanna Habermeier (1995) undersøger eksempelvis, hvorvidt nøglebegivenheder giver anledning til en større dækning af lignende begivenheder og sonderer i den forbindelse mellem forskellige typer af begivenheder, herunder "ægte" begivenheder, der sker uafhængigt af journalistisk dækning, lignende begivenheder og tematisk relaterede begivenheder, der relaterer sig til nøglebegivenheden. "Ægte begivenheder" kan for eksempel være jordskælv, mens tematisk relaterede begivenheder kan være hjælp til jordskælvsofre. Inden for andre undersøgelser af nøglebegivenheder ser man lignende sondringer mellem begivenhedsstyret journalistik som nyheder om en hændelse og tematisk relateret stof, der kan bestå af baggrundsinformation (Haßler et al., 2014), interview og features (Vasterman, 2005).

Operationalisering og underspørgsmål

Denne artikel undersøger, i modsætning til tidligere forskning, egenskaber og forskelle på den daglige dækning, afhængigt af om den er foranlediget af eksterne faktorer (begivenheder) eller interne faktorer. Min definition af begivenhedsstyret og emnestyret journalistik er derfor inspireret af Hans Mathias Kepplingers definition, der har til formål at fastslå anledninger til politiske nyheder uafhængigt af nøglebegivenheder ud fra "the stimuli that most likely occasioned the article" (Kepplinger, 2002, p. 975). Kepplinger kommer frem til tre årsager til nyhedsdækningen: Begivenhed, udmelding og emne. Han forstår begivenhed som noget, der er afgrænset i tid og sted, mens emne er tilstande, der ikke har nogen synlig begyndelse eller slutning. Udmelding forstås som en kommentar om et givent emne eller en begivenhed (Kepplinger, 2002).

Begivenhedsstyret	Emnestyret
Udløst af eksterne faktorer (begivenheder)	Udløst af interne faktorer (mediernes dynamikker, herunder nyhedsrutiner)
Anledning: Hændelse afgrænset i tid og rum	Ingen hændelse med synlig begyndelse og slutning som anledning
Eksempel: "Klimabevægelsen støvner fredag staten for den lov, som skal bane vej for et af danmarkshistoriens største byggeprojekter, den kunstige halvø Lynetteholm ud for Københavns Havn."	Eksempel: "I Senegal er de mægtige baobab-træer en vigtig del af landets kultur og selvforståelse. De karakteristiske træer er en del af alle aspekter i livet. Men nu forsvinder de i hastigt tempo på grund af klimaforandringer og befolkningstilvækst.

Tabel 1: Kendetegn ved begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik

Jeg definerer derfor begivenhedsstyret journalistik som journalistik med en konkret begivenhed afgrænset i tid og rum som anledning angivet i artiklen. Emnestyret journalistik definerer jeg som journalistik om et emne, her klimaforandringer, der ikke har en begivenhed afgrænset i tid og sted angivet som anledning. Begivenhedsstyret journalistik er altså udløst af eksterne faktorer (begivenheder), mens emnestyrede artikler er udløst af interne faktorer i de enkelte medier, der blandt andet tæller nyhedsrutiner og nyhedskriterier (Geiß, 2018). Mange af disse faktorer kan ikke fastslås medmindre man laver felt- eller interviewstudier. Det er dog muligt at finde indikatorer på mediernes forsøg på at aktualisere artikler, hvis nyhedsværdi ikke giver sig selv, da de ikke er bundet op på dagsaktuelle begivenheder. Disse indikatorer kan være såkaldte nyhedskroge (Schultz, 2006, p. 106), som uddybes yderligere i forbindelse med indholdsanalysens første underspørgsmål:

Hvad er anledningerne til klimajournalistik i danske dagblade?

Et studie af danske dagblades miljøjournalistik mellem 1997 og 2003 viser at politiske forhandlinger er den mest dominerende anledning til at skrive om drivhuseffekten (Ørsten et al., 2005, p. 80). Min analyse skal dels fastslå, om den dominerende anledning til at skrive om klimaforandringer fortsat er politiske forhandlinger, og dels undersøge anledningerne til emnestyret klimajournalistik.

Anledninger til begivenhedsstyret såvel som emnestyret klimajournalistik forstås som sandsynlige årsager til at artiklen bringes (Kepplinger, 2002). Hvor anledninger til begivenhedsstyret journalistik for eksempel kan være politiske møder eller nye undersøgelser angivet i artiklen, kodes anledninger til emnestyret journalistik ud fra eventuelt angivne "kroge", der gør historien aktuel. Det kan for eksempel være en mærkedag, som årsdagen for en naturkatastrofe, eller en serie, der retfærdiggør at mediet sætter fokus på et overordnet tema i en afgrænset periode (Andersson, 2014).

Der findes ikke en skarp opdeling mellem eksterne og interne anledninger til nyhedsdækningen. Eksempelvis kan en "ny" undersøgelse både ses som en ekstern årsag til, at artiklen bringes og en intern årsag, i form af en "krog" til at gøre en artikel dagsaktuel. I operationaliseringen har jeg derfor vedtaget, at en ny undersøgelse er begivenhedsstyret, hvis der i artiklen er angivet, at den er ny. Samtidig skal en artikel være udgivet inden for et tidsrum på 14 dage før eller efter den angivne begivenhed finder sted for at være begivenhedsstyret.

For at finde ud af, hvad der kendetegner hhv. begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik, fokuserer analysen desuden på følgende underspørgsmål:

Hvad er det indholdsmæssige fokus i hhv. begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik?

Da journalistikken i høj grad fokuserer på begivenheder, og nogle emner inden for klima og miljø i højere grad er associeret med spektakulære begivenheder, er emner associeret med disse mere synlige i klimadækningen, mens andre er usynlige (Hansen, 2019, p. 87). En analyse fra 2012 viser blandt andet, at dansk klimajournalistik især er økonomisk, politisk og forbrugerorienteret med stort fokus på teknologiske løsninger (Almlund & Danielsen, 2016). Spørgsmålet er, om denne tendens stadig ses i dag, og om der er forskel på, hvad begivenhedsstyret og emnestyret journalistik handler om. Andet underspørgsmål er derfor:

Hvilke kilder dominerer hhv. begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik?

Nyhedsmediernes normer for objektivitet og upartiskhed favoriserer autoritative og institutionelle kilder, der traditionelt opfattes som objektive. Disse overrepræsenteres derfor traditionelt i nyhedsjournalistikken og får lov til at være "primary definers" for et problem, forstået som at de sætter rammerne for, hvordan medierne efterfølgende dækker emnet (Hall, 1978). Dette gælder også for klimajournalistik, der generelt er domineret af politiske kilder, hvorimod miljøorganisationer og "almindelige borgere" sjældent optræder i medierne (Anderson, 2017; Schäfer & Painter, 2021). Det er altså i høj grad politikere, der definerer klimaforandringer som et problem – og i hvilken grad, det er et problem - i medierne. Da begivenheder inden for politik og den politiske periferi samtidig fylder meget i den begivenhedsdrevne klimajournalistik (Schäfer et al., 2014), er det interessant at undersøge, om dette afspejles i kildebruget, og hvorvidt emnestyret klimajournalistik har en anden kildesammensætning.

Metode

Undersøgelsen består af en kvantitativ indholdsanalyse af klimajournalistik fra syv landsdækkende dagblade i perioden 2018-2021 fundet via søgedatabasen Infomedia. Den lægger sig i forlængelse af andre kvantitative undersøgelser med fokus på "news performance", der blandt andet tæller indholdsanalyser med fokus på diversitet i forhold til kildebrug og synspunkter (Wetts, 2020). De har tilfælles at de bunder i en normativ forståelse af, at medierne spiller en rolle i forhold til at klæde borgerne på til at deltage i demokratiet

- og at den stigende kommercialisering kan have en negativ effekt på dette (Humprecht, 2023).

Empirien består af klimajournalistik fra de tre broadsheet-aviser Politiken, Berlingske og Jyllands-Posten, nicheaviserne, Børsen og Information samt tabloidaviserne BT og Ekstra Bladet, så det er muligt at undersøge, om der er forskel på dækningen i de forskellige avisformater. Analysen fokuserer på den trykte presse, da aviserne er øverst i den journalistiske fødekæde og leverer nyheder til de øvrige platforme (Lund et al., 2009; Schrøder, Blach-Ørsten & Eberholst, 2022).

Der er lavet en repræsentativ stikprøve i form af i alt otte konstruerede uger mellem 2018 og 2021 ved at vælge mandag i én uge, tirsdag i en anden osv. ud fra 14 tilfældigt genererede ugenumre for hvert år. På den måde sikrer man repræsentativitet ved at undgå at en stor begivenhed dominerer materialet, og at "nyhedshuller" i form af for eksempel søndage eller feriedage er over- eller underrepræsenteret (Østbye et al., 2002; Riffe et al., 1993). En ulempe ved konstruerede uger er, at man ikke kan indfange kontinuiteten i dækningen, men til gengæld kommer man med denne sampling så tæt som muligt på den aktuelle indholdssammensætning (Eskjær & Helles, 2015; Riffe et al., 2005).

Perioden gør det muligt at undersøge karakteren af dansk klimajournalistik i løbet af dens seneste højdepunkt i 2018 (Eskjær, 2019) og i årene efter, klima for alvor kom på den politiske dagsorden i 2019 (Blach-Ørsten et al., 2020).

Klimajournalistik forstås i denne undersøgelse som journalistik, der behandler klimaforandringer som emne: Dets kendetegn, årsager og konsekvenser, og hvordan man forsøger at begrænse dem eller tilpasse sig dem (Brüggemann & Engesser, 2014; Schäfer & Painter, 2021). Der er derfor foretaget en indledende søgning i Infomedia med søgestrengen:

klima* OR drivhuseffekt* OR 'global* opvarmning*' OR CO2* OR 'grøn* omstilling*' OR temperaturstigning* NOT heading:debat.

Hvor en indledende søgning på alle artikler i hele perioden gav 37.711 hits, resulterede en indledende søgning i stikprøve-perioden i 1540 artikler.

Undersøgelsen fokuserer på nyhedsjournalistik, og artikler uden for informationsgenren – så som navnenoter og ledere - er derfor sorteret fra – med undtagelse af nyhedsanalyser, som berører både informations- og opinionsgenren (Blom & Rønlev, 2019b). Samtidig er artikler uden byline sorteret fra for at undgå bureaustof, der ikke har avisen som afsender. Endelig er der, jf. min forståelse af klimajournalistik, lagt vægt på at artiklen skal behandle klimaforandringer

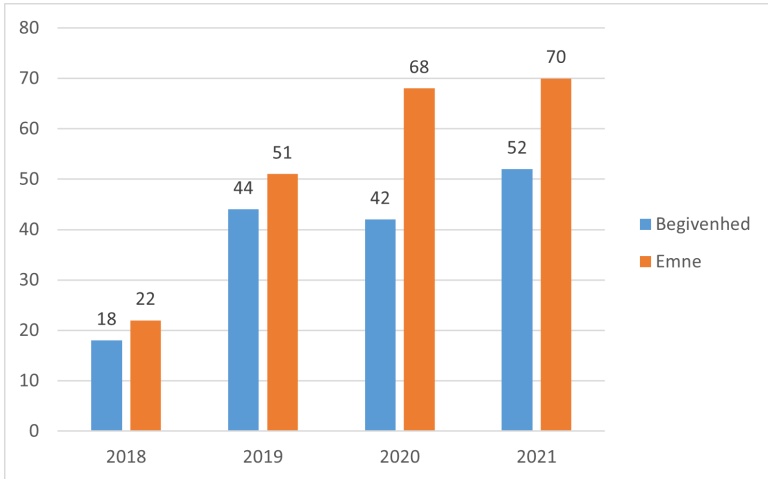
som emne, dvs. at enten klima, global opvarmning eller CO2 skal være nævnt og underbygget med minimum ét citat i artiklen.

Dette resulterede i et datamateriale på 367 artikler. Empirien blev kodet af to studentermedhjælpere på baggrund af en kodemanual bestående af 15 variabler¹, der blev udarbejdet med inspiration fra tidligere undersøgelseres kodemanualer (bla. Djerf-Pierre, 1996) såvel som flere pilotkodninger. Arbejdet blev afsluttet med en interkoderreliabilitetstest på baggrund af 10 procent af de kodede artikler. Interkoderreliabiliteten lå mellem 0.679 og 1, hvilken er inden for det acceptable niveau i forhold til reliabilitet (Krippendorff, 2004), hvor der dog kun kan drages tentative konklusioner af den laveste (kilde 1). Kodningerne for kilde 1 er altså behæftet med en vis usikkerhed, og man derfor ikke drage sikre konklusioner på baggrund af artiklernes første kilde alene. Der er talt op til fem kilder per artikel. Tema-variablens reliabilitet var dog ikke tilstrækkelig, og fokus blev derfor undersøgt kvalitativt ved gennemlæsning af artiklerne. Anledningerne for den emnestyrede del af artiklerne (med kategorierne serie, tema, mærkedag, undersøgelse udført på mediets initiativ, ingen umiddelbar og andet) indeholdt ved endt kodning en forholdsvis stor andet-kategori, der efterfølgende blev genåbnet til re-kategorisering.

Resultater

Overordnet viser figur 2 at mængden af klimajournalistik stiger markant mellem 2018 og 2019 og fortsætter med at stige i den undersøgte periode. Det er altså en mediedagsorden, der har bidt sig fast nationalt i samme periode, som vælgerne satte miljø og klima øverst på dagsordenen i folketingsvalgkampen (Blach-Ørsten et al., 2020). Denne tendens, hvor dækningen er forblevet på et højt niveau trods coronaepidemien i 2020 og 2021, ses også globalt (Pearman et al., 2022). De to tabloidmedier Ekstra Bladet og BT har meget få artikler i den undersøgte periode (15 i alt), hvorfor de ikke undersøges særskilt.

Der er 217 journalister inde over de i alt 367 artikler, og omkring en femtedel har skrevet flere end én af stikprøvens artikler. Det tyder på, at mange journalister ikke dækker klima fast. Dette er en tendens både i norden og internationalt og skyldes blandt andet at klimaforandringer går på tværs af stofområder (Brüggemann & Engesser, 2014; Lyytimäki, 2020). Alle dagblade har dog journalister, der jævnligt dækker området.

Figur 1: Fordelingen af emnestyret og begivenhedsstyret klimajournalistik (n=367). Forskellen mellem emnestyret og begivenhedsstyret journalistik er ikke statistisk signifikant mellem årene (chi-i-anden test). Der er altså en kontinuitet i relationen mellem de to typer af klimajournalistik.

Anledninger til klimajournalistik

Som det fremgår af figur 1, viser undersøgelsen at en stor del af klimajournalistikken er emnestyret, på trods af at tidligere forskning viser at den journalistiske dækning af klima og miljø er domineret af såkaldte nøglebegivenheder (Djerf-Pierre, 2012; Eskjær, 2019). 211 ud af 367 artikler, svarende til 57,5 procent, er således emnestyrede, forstået på den måde at der i artiklen ikke er angivet en konkret begivenhed med en tydelig begyndelse og slutning som anledning.

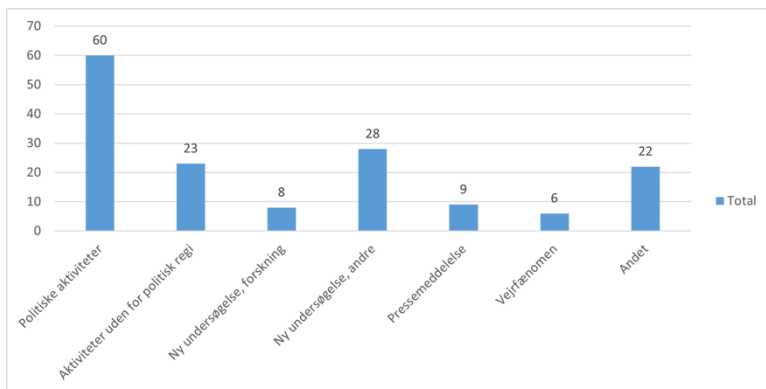
En forklaring på denne forskel kan være at jeg, modsat den øvrige litteratur, undersøger den daglige dækning og ikke dækningen under en "nyhedsbølge", hvor nøglebegivenheder dominerer. Samplingen er altså en anden. En del af forklaringen ligger dog også i denne undersøgelses operationalisering af det emnestyrede, hvilket jeg kommer nærmere ind på i dette afsnit. Endelig betyder klimaforandrings karakter som vedvarende og fremtidsrettede, at der findes færre begivenheder inden for dette emne end inden for eksempelvis politik, der foregår nu og her. Kepplinger (2002) finder således, at politisk stof i høj grad er begivenhedsstyret, og denne undersøgelse viser da også den begivenhedsstyrede del af klimajournalistikken i høj grad er udløst af politiske begivenheder. Man kan altså argumentere for, at dækningen afspejler emnet. At klimaforandringer i dansk dagspresse både er begivenhedsstyret og emnestyret kan derfor ses som et udtryk for, at emnet ligger højt på dagsordenen og

er blevet en fast del af både politikernes, erhvervslivets og mediernes agenda i forlængelse af klimavalget i 2019.

Begivenhedsstyret klimajournalistik

Som det fremgår af figur 2, har den begivenhedsstyrede klimajournalistik hovedsageligt politiske aktiviteter som anledning. Her er både tale om internationale, nationale og også få lokale aktiviteter. I 2019 er dækningen således præget af reportager fra C40 klimatopmødet i København, hvor borgmestre og ledere fra C40-landene mødtes for at diskutere klimaløsninger.

I 2020, hvor politiske aktiviteter udgør den største andel af den begivenhedsstyrede journalistik, kan man se klimaloven, der vedtages i juni 2020, som en nøglebegivenhed (Kepplinger & Habermeier, 1995). Forud for vedtagelsen af loven fylder forhandlinger og udspil, og efter vedtagelsen dækkes begivenheder, der hænger sammen med nøglebegivenheden. Det er blandt andet delaftaler om udfasning af olie og gas og landbrugsaftale.

Figur 2: Anledninger til begivenhedsstyret klimajournalistik (n=156)

Den anden hyppigste anledning til begivenhedsstyrede nyheder er undersøgelser fra andre end forskningsinstitutioner. De tæller undersøgelser og rapporter fra blandt andre miljøorganisationer, virksomheder og ikke umiddelbart identificerbare forskningsinstitutioner. For eksempel danner rapporter fra miljøorganisationer baggrund for flere finanshistorier om, at danske banker og pensionselskaber investerer i olie og kul. Det er interessant, at miljøorganisationers undersøgelser dominerer i denne kategori, samtidig med at de sjældent optræder i medierne som kilder eller via udmeldinger. Miljøorganisationer har altså umiddelbart lettest adgang til medierne, når de præsenterer nye oplysninger. Det støtter op om tidligere studier, der viser at miljøorganisationer i højere grad

trækker opmærksomhed til et bestemt emne frem for at få dækket deres egen definition af klimaforandringer, som i højere grad defineres af elitekilder (Hansen, 2019).

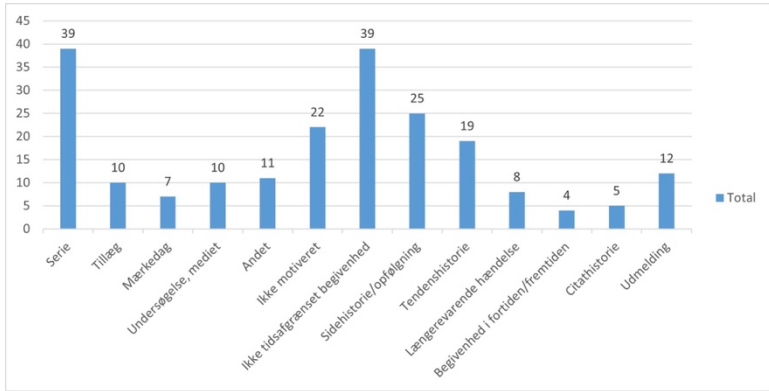
Historier om klimaaktivisme findes primært i kategorien aktiviteter uden for politisk regi. Derudover går artikler om samarbejder og projekter inden for erhvervslivet igen i denne kategori, og størstedelen af dem er ukritiske. Det er for eksempel en historie om en ny alliance af virksomheder inden for biotek, der skal fremme grøn omstilling med kilder udelukkende fra alliancen. Denne form for erhvervsjournalistik kan ses som selvfremsættelse, hvor virksomhederne er med til at bestemme, hvordan de dækkes, via blandt andet pressemeddelelser (Blach-Ørsten, 2013) og er mere fremherskende i erhvervsjournalistik end i andre stofområder (Reich, 2009).

Andet-kategorien består blandt andet af artikler på baggrund af kulturbegivenheder. Her findes også en håndfuld historier om nye produkter og projekter inden for erhvervs- og finanslivet.

Emnestyret klimajournalistik

På grund af manglende teoretiske diskussioner såvel som empiriske studier, der går i dybden med emnestyret journalistik, der ikke er knyttet til nøglebegivenheder, er kategorien i første omgang kodet ud fra formodede angivne anledninger, så som serie eller tillæg. Det medførte en forholdsvis stor andet-kategori, der efterfølgende blev gennemgået kvalitativt. I den proces viste det sig imidlertid, at omkring en femtedel af de emnestyrede nyheder består af nyheder, der har en begivenhed som anledning, der ikke er afgrænset i tid.

Disse begivenheder, som jeg kalder *ikke-tidsafgrænsede begivenheder* (se figur 3), falder ikke ind under operationaliseringen af begivenhedsstyrede artikler som kræver en angivelse i tid. I forhold til en undersøgelse betyder det, at der som minimum skal være angivet at den er "ny". Fælles for de ikke tidsafgrænsede begivenheder er dog, at de har fundet sted uafhængigt af medierne.

Figur 3: Anledninger til emnestyret klimajournalistik (n=211)

Lidt over en tredjedel af de ikke-tidsafgrænsede begivenheder er begivenheder fra erhvervslivet. Det er for eksempel nye samarbejder eller investeringer. At disse begivenheder ikke har en tidsangivelse kan skyldes, at erhvervsstoffet ikke er i stor konkurrence med andre emner (Geiß, 2018), da det har en sektion – eller en avis – for sig selv. Der er derfor ikke er lige så strenge krav til eksempelvis aktualitet som i nyhedssektionen. Udover begivenheder fra erhvervslivet er en tredjedel af anledningerne til artiklerne i denne kategori ikke-tidsafgrænsede begivenheder inden for andre stofområder, heriblandt politik og kultur. Under disse finder man et par tydelige eksempler på nyhedskroge, hvor en begivenhed bruges som ”krog” til at aktualisere en artikel (Schultz, 2006), der ikke omhandler selve begivenheden. For eksempel er der et interview med en forfatter og højskolelærer om unges dårlige mentale helbred, hvor det udelukkende nævnes i underrubrikken at forfatteren skriver om det i en ny bog. Derudover består cirka en fjerdedel af kategorien af undersøgelser og opgivelser, der ikke er tidsangivet.

Udover ikke-tidsafgrænsede begivenheder er *serie* eller tema den hyppigste anledning til emnestyret klimajournalistik (figur 3). Er artiklen en del af en serie, står det typisk i en faktaboks, mens temaet ses i layoutet, for eksempel i form af ”Tema: valg i virkeligheden”. Fælles for tema og serie er, at de retfærdiggør, at artiklerne bringes netop denne dag - og at man i en kortere eller længere periode har fokus på dette emne. Serier, som fylder mest i kategorien, kan beskrives som et tematisk projekt, der ”tager udgangspunkt i et overordnet tema, som mediet sætter fokus på gennem en intensiv dækning i en afgrænset periode” (Andersson, 2014, p. 14). De er en af de dominerende anledninger til emnestyret klimajournalistik - og til klimajournalistik generelt i Information og Politiken, der begge kalder sig klimaaviser. Udover at serier holder et emne på dagsordenen

i en periode, kan de bruges til at brede emnet ud over flere stofområder. Et eksempel er serien "Tilbage til naturen", der i en måned sætter fokus på menneskets forhold til naturen i Politikens kultursektion.

En anden kategori, der giver anledning til at skrive artikler om et særligt emne, er *tillæg*, som i denne undersøgelse udelukkende er repræsenteret ved Børsen, der siden efteråret 2020 har haft det ugentlige tillæg Børsen Bæredygtig.²

For 21 af de emnestyrede artikler gælder det, at der ikke er angivet nogen anledning til at de bringes netop denne dag. Disse artikler, kaldet *ikke-motiveret*, tæller interview, portrætter, reportager, nyheder og baggrundsartikler. Det er for eksempel en reportage fra en produktionshøjskole i Korsør, hvor journalisten vil finde ud af, hvor langt væk fra byerne, klimaoprøret strækker sig. Eller en nyhed om at byggebranche-certificering er uigennemskuelig. Denne kategori indeholder også et par artikler, hvor skribenterne går uden for det traditionelle nyhedsformat og tæller for eksempel en klima-fremtidsnovelle.

Kategorien *udmelding*, som er kendetegnet ved at nogen vil, kræver eller foreslår noget, består overvejende af artikler med politiske udmeldinger som anledning, men også et par udmeldinger fra interesseorganisationer. Det er for eksempel en udmelding fra klimaministeren om, at regeringen vil forsøge at sikre europæisk opbakning til vedvarende energi og et forslag fra Landbrug og Fødevarer til at nå klimamålene for landbruget. Udmeldinger er ikke knyttet til en reel begivenhed, som er afgrænset i tid og sted, og man kan dermed ikke fastslå, om anledningen til artiklerne er opstået uden for medierne eller på initiativ fra medierne. De er dog kendetegnet ved, at kilden forsøger at farve begivenheder eller emner fra sit perspektiv (Kepplinger, 2002).

Kategorien *længerevarende hændelse* fylder ikke meget, men er interessant, da den indeholder artikler om udviklinger over længere tid end et år, heriblandt konsekvenser af klimaforandringerne så som tørke på Afrikas horn og det stigende grundvands fremtidige konsekvenser for dansk landbrug. Artikler om klimaforandringer, som i den begivenhedsfokuserede nyhedsjournalistik er så svære at beskrive med mindre de hænger sammen med begivenheder (Adam, 2021), findes altså, om end i begrænset antal.

Derimod beskriver *tendenshistorier* tendenser, der sker lige nu og kan afgrænses til et kalenderår. Tendenshistorier er typisk baseret på en eller flere kilder, der bekræfter denne tendens. Det kan for eksempel være en historie om, at flere danskere fravælger kød, der bliver bekræftet af flere supermarkeds kæder.

En lille del af de emnestyrede nyheder er *citathistorier*, der som anledning har, at andre medier har bragt dem, hvorfor de har fået

nyhedsværdi (Geiß, 2018). Endelig befinder der sig i andet-kategorien artikler, hvis anledning ikke er angivet tilstrækkeligt tydeligt. Det er eksempelvis historier, der ligner en serie på layoutet, men ikke er angivet som sådan.

Fokus i emnestyret og begivenhedsstyret klimajournalistik

Kigger man på artiklernes fokus har dækningen i begivenhedsstyret såvel som emnestyret klimajournalistik overordnet fokus på grøn omstilling i forhold til blandt andet CO₂-besparelser, vedvarende energi og grønne investeringer, sådan som det også var tilfældet i nyhedslugen i 2012 (Almlund & Danielsen, 2016). Begrebet grøn omstilling bruges altså overvejende som det norske "grønne skift", der i højere grad har fokus på et markedsdrevet skift end et mentalitets-skifte (Ytterstad & Bødker, 2022).

Det politiske stof dominerer overordnet, som Almlund & Danielsen (2016) også fandt, mens erhvervsstoffet også fylder. Politik og erhverv dominerer dog mere i den begivenhedsstyrede del af journalistikken, hvorimod dækningen i højere grad breder sig ud over flere emner i den emnestyrede del. Samtidig er der en tendens til, at den begivenhedsstyrede politiske dækning har et større nationalt fokus end den emnestyrede. Denne dækning handler, som tidligere nævnt, i høj grad om klimaloven, mens den emnestyrede politiske dækning i højere grad bevæger sig til andre lande. Et eksempel er en artikel om Sibiriens smeltende permafrosts betydning for Ruslands økonomi.

Artikler om energi og teknologi fylder mindst i den begivenhedsstyrede del, hvor de handler om vedvarende energikilder, mens de emnestyrede klimanyheder også kommer omkring teknologi, der kan hjælpe den grønne omstilling på vej. Artikler om økonomi handler overvejende om grønne investeringer, og herefter den grønne omstillings omkostning for økonomien. Her er dækningen cirka lige stor i begivenhedsstyret og emnestyret journalistik.

Klimaforandringer som emne fylder omtrent det samme i emnestyret og begivenhedsstyret klimajournalistik. I den begivenhedsstyrede handler disse artikler om vejret og ekstreme vejrfænomener, men der findes også artikler om længerevarende forandringer, med nye undersøgelser som anledning. Det er for eksempel en artikel om, at klimaforandringerne får Danmark til at hæve sig. I den emnestyrede del er der en lille tendens til, at der dækkes flere længerevarende forandringer, men den største forskel er, at de dækkes uafhængigt af, at der er lavet en undersøgelse.

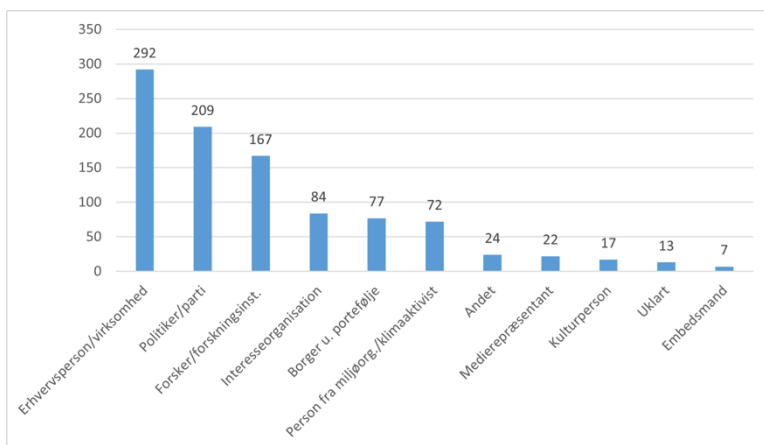
Den største forskel på begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik er, at "blødt stof" i form af stof, der har borgeren eller forbrugeren i fokus, fylder mere i den emnestyrede del. Artikler med

mennesker i fokus er blandt andet portrætter, artikler om borgere, der er selvforsynende og om, hvordan klimaforandringerne påvirker mennesker. Et eksempel er en artikel om, hvordan man italesætter klimakrisen over for børn. Artikler med forbrugeren i fokus, hvad man kan kalde servicejournalistik i form af forbruger- og livsstilsjournalistik (From, 2013), er for eksempel tendensartikler om, at flere vil bo småt eller at flere investerer bæredygtigt. Samtidig er der kun et begrænset antal guide-artikler, som især unge danskere efterspørger (Willig et al., 2022), og umiddelbart kun i den emnestyrede del af klimajournalistikken. Det kan for eksempel være en guide til grønne rejser. Kultur, i form af nyhedsartikler om blandt andet kunst, litteratur og film, fylder forsvindende lidt i begge kategorier. Til gengæld indeholder det begivenhedsstyrede flere artikler om aktivisme, med konkrete aktioner som anledning.

Fremstillingsmæssigt adskiller det begivenhedsstyrede og emnestyrede sig mest i forhold til det fortælletekniske. Det "bløde stof" i det emnestyrede giver således plads til flere fortælletekniske genrer som features og portrætter (Blom & Rønlev, 2019a) samt et par andre genrer såsom en dagbog og en novelle. Der er en tendens til, at det aktualitetsorienterede i form af nyheder og baggrund fylder en smule mere i det begivenhedsstyrede, og opinionsgenren i form af analyser dominerer denne kategori. Dette er måske ikke så overraskende, da der i høj grad er tale om analyser, der beskæftiger sig med aktuelle begivenheder.

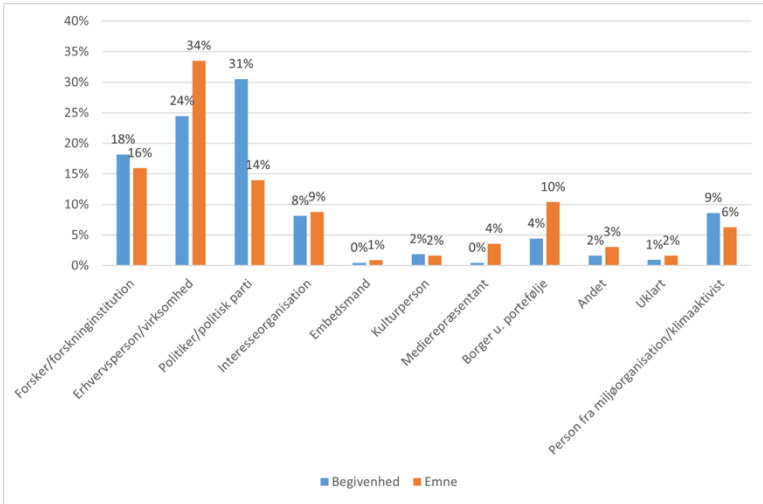
Kilder i emnestyret og begivenhedsstyret journalistik

Kigger man på de citerede kilder i samtlige artikler (984 i alt) er elitekilder dominerende i form af erhvervs personer som de mest citerede, efterfulgt af politikere og forskere (se Figur 4). Kilder, der taler for klimadagsordenen, i form af personer fra miljø- og græsrodsorganisationer samt "almindelige borgere" optræder sjældnere som kilder, hvilket også gør sig gældende i internationale undersøgelser (Anderson, 2017; Schäfer & Painter, 2021).

Figur 4: Antal kilder fordelt på kildetyper i undersøgelsens 367 artikler (n=984). De første fem kilder i alle artikler er talt og registreret.

Kildesammensætningen i denne undersøgelse har flere lighedspunkter med sammensætningen af kilder i dagspressen generelt, der også er præget af elitekilder. Her går erhvervs personer igen som den mest dominerende kildetype, mens borgere uden portefølje i begge tilfælde kommer ind på en femteplads (Skovbjerg & Schultz Jørgensen, 2006). Klimajournalistik er dog mere præget af politiske kilder og forskere end de gængse nyheder. Dette er umiddelbart ikke overraskende, da klimaforandringer ligger højt på den politiske dagsorden og samtidig er svært tilgængeligt stof, hvilket i høj grad gør journalisterne afhængige af forskeres "oversættelse" (Ryghaug, 2006). Mikkel Eskjær finder da også at klimajournalistikken befolkes af elitekilder med en overvægt af politiske kilder i sit studie af dansk klimadækning mellem 2009 og 2018 (Eskjær, 2019). I Eskjærs undersøgelse er virksomheder og erhvervs personer imidlertid stort set fraværende. En forklaring kan være, at flere medier er begyndt at dække emnet i takt med den øgede politiske opmærksomhed efter klimavalget i 2019, og at kildesammensætningen i den helt brede dækning derfor er anderledes i dag end i 2018. For eksempel dækkede Børsen stort set ikke klimaforandringer før 2019 og var i 2021 den avis af de undersøgte, der havde flest klimaartikler.

Figur 5: Kildetyper i procent af begivenhedsstyret (156) og emnestyret (211) klimajournalistik (n=367). Forskellen er statistisk signifikant med $p < 0.01$ (chi-i-anden test).

Ser man på, hvordan kilderne fordeler sig på hhv. emnestyret og begivenhedsstyret klimajournalistik (figur 5) er den mest markante forskel, at politiske kilder fylder væsentligt mere i den begivenhedsstyrede journalistik. Dette stemmer overens med at det politiske stof dominerer den begivenhedsstyrede del af klimajournalistikken. I den emnestyrede journalistik er erhvervs personer mest dominerende, samtidig med at borgere uden portefølje fylder mere, hvilket bakker om op om det øgede fokus på det bløde stof med borgeren i centrum. Det er især Børsen, Berlingske og Jyllands-Posten, der citerer erhvervs personer, mens borgere uden portefølje og kilder der repræsenterer den klimapolitiske dagsorden - såsom miljøorganisationer og klimaaktivister - er helt fraværende i Berlingske og Børsen.

Elitekilder i form af politikere, erhvervs personer og forskere får altså i høj grad lov til at være "primary definers" (Hall, 1978) og sætte rammerne for, hvordan medierne dækker klimaforandringer i både begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik. Samtidig fylder politikere mere end forskere på trods af, at omkring halvdelen af danskerne ifølge en spørgeskemaundersøgelse mener, at politiske holdninger fylder for meget og eksperter for lidt i klimadækningen (Willig et al., 2022). I den begivenhedsstyrede del af journalistikken er det i højere grad politikerne, der definerer problemet, mens erhvervs personer er mere dominerende i den emnestyrede del. Borgere har generelt meget lidt at skulle have sagt.

Konklusion og diskussion

Denne artikel har undersøgt, hvorvidt den daglige dækning af klimaforandringer bærer præg af mediernes begivenhedsfokus, samt om der er forskel på dækningen, når klimaforandringer dækkes på baggrund af begivenheder, og når de ikke gør.

Undersøgelsen viser, at dansk klimajournalistik har en lille overvægt af emnestyret journalistik. Serier og ikke tidsafgrænsede begivenheder er de hyppigste anledninger til emnestyret journalistik, men mange har dog ingen synlig anledning. Kigger man på kilde-sammensætningen generelt dominerer elitekilder, imens repræsentanter for civilsamfundet sjældnere høres. Der er dog en tendens til, at borgere uden portefølje fylder mere i emnestyret klimajournalistik, og mens politik og erhverv dominerer, er der en større variation af emner i denne del af klimajournalistikken, hvor stof med borgeren i centrum også fylder mere.

Den begivenhedsstyrede klimajournalistik udløses ofte af politiske aktiviteter, aktiviteter i erhvervslivet og nye undersøgelser. Også her dominerer elitekilder på bekostning af repræsentanter for civilsamfundet. Politiske kilder fylder dog væsentligt mere end i emnestyret klimajournalistik, mens politik og erhverv dominerer som fokus.

Undersøgelsen peger dermed på, at medierne i høj grad formår at sætte emnet på dagsordenen, uden at der er tydelige begivenheder som anledning, og at der er en forskel på begivenhedsstyret og emnestyret klimajournalistik i forhold til kildevalg og fokus, om end den ikke er stor. Det ser med andre ord ud til, at der er mere plads til andre definitioner af klimaforandringer som et problem end den politiske i den emnestyrede del af klimajournalistikken.

Undersøgelsens begrænsninger er især relateret til operationaliseringen af begivenhedsstyret og emnestyret journalistik. Artiklens udgangspunkt er, at begivenhedsstyret journalistik har en begivenhed afgrænset i tid og sted som anledning, og jeg har valgt en smal operationalisering, hvor den tidlige afgrænsning skal være angivet manifest i teksten. Det har jeg gjort for at sikre en konsistens i kodingen og dermed en høj reliabilitet (Eskjær & Helles, 2015). Resultaterne bekræfter imidlertid, at grænsen mellem interne og eksterne dynamikker ikke er entydig, men præget af en "fuzzy logic", hvor emne og begivenhed i nogle tilfælde overlapper (Geiß, 2018, p. 85). Således har knap en femtedel af de emnestyrede artikler begivenheder, der ikke er afgrænset i tid som anledning. Disse begivenheder er udefrakommende, men uden angivelse af, hvornår begivenheden har fundet sted.

En bredere definition af begivenhedsstyret journalistik, der lægger mere vægt på, hvad artiklen indikerer som anledning og mindre

vægt på, hvorvidt tidspunktet for begivenheden er angivet i teksten, ville gøre andelen af begivenhedsstyret journalistik en smule større. Det ville dog ikke ændre ved den overordnede konklusion, at begivenheder ikke dominerer så meget, som man skulle tro.

Undersøgelsen peger samtidig på muligheder for en bredere dækning af klimaforandringer, som jeg vil komme ind på herunder.

En stor del af dækningen fokuserer på den grønne omstilling i forhold til måder at mindske CO₂-udledningerne og betydningen for økonomien, mens et bredere fokus på klimaforandringer, såsom alternative bud på at løse klimakrisen eller hvordan det påvirker os som mennesker at stå midt i en klimakrise, fylder meget lidt. Et middel til at få mere af det kan være en redaktionel ramme som serier. Den bruger eksempelvis Politiken til at undersøge ungdomsoprøret hos danske kunstnere, mens Jyllands-Posten undersøger, hvordan danskerne påvirkes af klimaforandringer. En bredere dækning kalder også på at inddrage et større udvalg af kilder i dækningen, så der er flere "almindelige mennesker" og andre repræsentanter for civilsamfundet i spalterne og borgerne i højere grad kan se sig selv i dækningen. Disse tiltag kan give en større grad af identifikation, som igen kan bane vejen for en højere grad af engagement (Spence et al., 2012).

Endelig er der potentiale for mere kritisk erhvervsjournalistik inden for klimaområdet. I empirien er der således mange eksempler på, at det lykkes virksomhederne at have indflydelse på, hvordan de dækkes via ukritisk videreformidling af grønne resultater og planer inden for erhvervslivet. En mere kritisk erhvervsjournalistik kan være dialogisk fremstilling, hvor journalisten i artiklen lader kilder fra en virksomhed gå i dialog med andre kilder, der kan forholde sig kritisk til virksomheden (Blach-Ørsten, 2013). Det kan for eksempel være ekspertkilder, der kan vurdere virksomhedens årsrapport i forhold til klimamål og CSR.

Denne undersøgelse siger noget om dækningen af klima i dansk dagspresse. Fremtidige undersøgelser kunne med fordel inkludere flere medier for at kaste lys over, om eksempelvis erhvervs-kilder er lige så dominerende i public service-medier. Samtidig kan man forestille sig, at det begivenhedsstyrede fylder endnu mere i tv-nyheder, som i højere grad har brug for billedrige historier, og at der dermed er mindre plads til at formidle klimaforandringer som fremtidsrettede og vedvarende.

NOTER

¹ Variablerne bestod af: Løbenummer, koder, år, dato og måned, rubrik, avis, byline, længde, anledning til artiklen, hvilken begivenhed? (hvis anledning=begivenhed), anledning til at skrive om emnet (hvis anledning=emne), artiklens tema, kildetype, hvilket parti (hvis politisk kilde), kildens nationalitet.

² Børsens artikler udgør desuden en stor andel af kategorien sidehistorier. I disse artikler fremgår det af layoutet eller i selve artiklen at de er knyttet til andre artikler i avisen, der er bragt samme dag.

REFERENCER

- Adam, B. (2021). Timescapes of Climate Change: A Challenge for the Media. In H. Bødker & H. E. Morris (Eds.), *Climate Change and Journalism : Negotiating Rifts of Time* (pp. xii–xix). Taylor & Francis Group.
- Ader, C. R. (1995). A Longitudinal Study of Agenda Setting for the Issue of Environmental Pollution. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 72(2), 300–311.
<https://doi.org/10.1177/107769909507200204>
- Almund, P., & Danielsen, O. (2016). Det hjemløse klima. In M. Blach-Ørsten & I. Willig (Eds.), *Den fælles dagsorden og alle de andre : en nyhedsugeanalyse af medieindhold, mediebrug og medieforventninger* (1. udgave., pp. 285–301). Samfundslitteratur.
- Altheide, D. L., & Snow, R. P. (1979). *Media logic* (R. P. Snow (ed.)). Sage Publications.
- Anderson, A. (2017). Source Influence on Journalistic Decisions and News Coverage of Climate Change. In *Oxford Research Encyclopedia of Climate Science*.
<https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190228620.013.356>
- Andersson, R. (2014). *Journalistiske kampagner i danske medier*.
- Asp, K. (2014). News media logic in a New Institutional perspective. *Journalism Studies*, 15(3), 256–270.
<https://doi.org/10.1080/1461670X.2014.889456>
- Beck, U. (1997). *Risikosamfundet : på vej mod en ny modernitet*. Hans Reitzel.
- Beck, U. (2009). *World at risk* (U. Beck (ed.); 2.. ed.). Polity.
- Berglez, P. (2011). Inside, outside, and beyond media logic: Journalistic creativity in climate reporting. *Media, Culture and Society*, 33(3), 449–465. <https://doi.org/10.1177/0163443710394903>
- Blach-Ørsten, M. (2013). Synlighed og legitimitet. In S. Holmström, S. Holmström, & S. Kjærbeck (Eds.), *Legitimitet under forandring - virksomheden i samfundet*. (1. udgave.). Samfundslitteratur.
- Blach-Ørsten, M., Eberholst, M., Hartley, J. M., & Steensberg, M. (2020). En ny dagsorden? Valgkampen 2019 i nyhedsmedierne. In I.

- T. Just, Sine; Guldbrandsen (Ed.), #FV19: *Politisk kommunikation på digitale medier* (1. udgave., pp. 69–88). Samfundslitteratur.
- Blom, J. N., & Rønlev, R. (2019a). *Journalistiske genrer - Medie- og kommunikationsleksikon*. Medie- Og Kommunikationsleksikon. <https://medieogkommunikationsleksikon.dk/journalistiske-genrer-2/>
- Blom, J. N., & Rønlev, R. (2019b). *Journalistiske informationsgenrer - Medie- og kommunikationsleksikon*. <https://medieogkommunikationsleksikon.dk/journalistiske-informationsgenrer/>
- Boykoff, M. T. (2007). From convergence to contention: United States mass media representations of anthropogenic climate change science. *Transactions of the Institute of British Geographers*, 32(4), 477–489. <https://doi.org/10.1111/j.1475-5661.2007.00270.x>
- Boykoff, M. T., & Boykoff, J. M. (2007). Climate change and journalistic norms: A case-study of US mass-media coverage. *Geoforum*, 38(6), 1190–1204. <https://doi.org/10.1016/j.geoforum.2007.01.008>
- Brüggemann, M., & Engesser, S. (2014). Between Consensus and Denial: Climate Journalists as Interpretive Community. *Science Communication*, 36(4), 399–427. <https://doi.org/10.1177/1075547014533662>
- Brüggemann, M., & Engesser, S. (2017). Beyond false balance: How interpretive journalism shapes media coverage of climate change [Article]. *Global Environmental Change*, 42, 58–67. <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2016.11.004>
- Danielsen, O. (2015). *Klimaet på dagsordenen : dansk klimadebat 1988-2012*. Multivers Academic.
- Djerf-Pierre, M. (2012). When attention drives attention: Issue dynamics in environmental news reporting over five decades. *European Journal of Communication*, 27(3), 291–304. <https://doi.org/10.1177/0267323112450820>
- Djerf-Pierre, M. (2013). The Greening of the News: The Institutionalization of “the environment” in television news reporting 1961-1973. In *A history of Swedish broadcasting: Communicative ethos, genres and institutional change* (pp. 283–304). Nordicom. [https://doi.org/10.1016/s0001-2092\(07\)68306-9](https://doi.org/10.1016/s0001-2092(07)68306-9)
- Downs, A. (1972). Up and Down with Ecology-the Issue-Attention Cycle. *The Public Interest*, 28, 38–50.
- Duarte, K., & Eide, E. (2018). Når vitenskapen skal «ut». *Norsk Medietidsskrift*, 25(3), 01–18. <https://doi.org/10.18261/issn.0805-9535-2018-03-02>
- Eskjær, M. F. (2019). Et tabt årti? Dansk klimadækning siden COP15. *Politik*, 22(3), 7–25. <https://doi.org/10.7146/politik.v22i3.117726>
- Eskjær, M. F., & Helles, R. (2015). *Kvantitativ indholdsanalyse*. (M. F. Eskjær, R. Helles, M. F. Eskjær, & R. Helles (eds.); 1. udgave.).

Samfundslitteratur.

- From, P. (2013). *Servicejournalistik*. Medie- Og Kommunikationsleksikon.
<https://medieogkommunikationsleksikon.dk/servicejournalistik/>
- Geiß, S. (2018). The dynamics of media attention to issues. In P. Vasterman (Ed.), *From Media Hype to Twitter Storm. News Explosions and Their Impact on Issues, Crises and Public Opinion* (pp. 83–114). Amsterdam University Press.
<https://doi.org/doi:10.1515/9789048532100-006>
- Hall, S. et al. (1978). *Policing the crisis: mugging, the state, and law and order*. London: Macmillan (Critical social studies).
- Hansen, A. (2019). *Environment, Media and Communication* (Second). Routledge.
- Haßler, J., Maurer, M., & Oschatz, C. (2014). Media Logic and Political Logic Online and Offline. *Journalism Practice*, 8(3), 326–341.
<https://doi.org/10.1080/17512786.2014.889451>
- Hiles, S. S., & Hinnant, A. (2014). Climate Change in the Newsroom: Journalists' Evolving Standards of Objectivity When Covering Global Warming. *Science Communication*, 36(4), 428–453.
<https://doi.org/10.1177/1075547014534077>
- Hornmoen, H. (2011). Den krevende klimajournalistikken: Medienes dekning av klimaendring og klimaforskning. In N. Roll-Hansen (Ed.), *Status i klimaforskningen: kunnskap og usikkerhet, vitenskapelige og politiske utfordringer* (pp. 77–95). Novus Forlag.
- Humphrecht, E. (2023). Content Analysis in the Research Field of News Performance. In F. Oehmer-Pedrazzi, S. H. Kessler, E. Humphrecht, K. Sommer, & L. Castro (Eds.), *Standardiserte Inhaltsanalyse in der Kommunikationswissenschaft – Standardized Content Analysis in Communication Research: Ein Handbuch - A Handbook* (pp. 77–84). Springer Fachmedien Wiesbaden. https://doi.org/10.1007/978-3-658-36179-2_7
- Intergovernmental Panel of Climate Change. (2021). *Sixth Assessment Report: The Physical Science Basis*.
https://report.ipcc.ch/ar6/wg1/IPCC_AR6_WGI_FullReport.pdf
- Jensen, B. (1996). *Træk af miljødebatten i seks danske aviser fra 1870'erne til 1970'erne: Aktuelt, Berlingske Tidende, Information, Jyllands-Posten, Politiken og Vestkysten*. Rockwool Fondens Forskningsenhed.
- Kepplinger, H. M. (2002). Mediatization of politics: Theory and data. *Journal of Communication*, 52(4), 972–986.
<https://doi.org/10.1093/joc/52.4.972>
- Kepplinger, H. M., & Habermeier, J. (1995). The impact of key events on the presentation of reality. *European Journal of Communication*, 10(3), 371–390.
<https://doi.org/https://doi.org/10.1177/0267323195010003004>

- Krippendorff, K. (2004). Reliability in content analysis: Some common misconceptions and recommendations. *Human Communication Research*, 30(3), 411–433. <https://doi.org/10.1093/hcr/30.3.411>
- Lorcher, I., & Neverla, I. (2015). The Dynamics of Issue Attention in Online Communication on Climate Change. *Media and Communication (Lisboa)*, 3(1), 17–33. <https://doi.org/10.17645/mac.v3i1.253>
- Lund, A. B., Willig, I., & Blach-Ørsten, M. (2009). *Hvor kommer nyhederne fra? : den journalistiske fødekæde i Danmark før og nu.* (A. B. Lund, I. Willig, & M. Blach-Ørsten (eds.); 1. udgave.). Ajour.
- Lyytimäki, J. (2020). Environmental journalism in the nordic countries. In D. B. Sachsman & J. M. Valenti (Eds.), *Routledge Handbook of Environmental Journalism* (pp. 221–233). Rout. <https://doi.org/10.4324/9781351068406-23>
- Moser, S. C. (2010). Communicating climate change: history, challenges, process and future directions. *Wiley Interdisciplinary Reviews. Climate Change*, 1(1), 31–53. <https://doi.org/10.1002/wcc.11>
- Ørsten, M., Arpi, S., & Andersen, S. (2005). *Miljøet i medierne : fem casestudier af nyhedsinstitutionens miljøjournalistik 1997-2003* ([1. oplag]). Roskilde Universitetscenter, Afdeling for Journalistik.
- Østbye, H., Helleland, K., Knapskog, L. O., Helland, K., & Larsen, L. O. (2002). *Metodebok for mediefag* (H. Østbye, K. Helleland, K. Knapskog, L. O. Larsen, K. Helland, & L. O. Larsen (eds.); 2. udg.). Fagbogforlaget.
- Pearman, O., Boykoff, M., Nacu-Schmidt, A., & Katzung, J. (2022). *Media and Climate Change Observatory Special Issue 2021: A Review of Media Coverage of Climate Change and Global Warming In 2021.* <https://scholar.colorado.edu/concern/articles/5m60qt246>
- Reich, Z. (2009). *Sourcing the news: key issues in journalism--an innovative study of the Israeli press* (Hampton Pr). Hampton Press.
- Riffe, D., Aust, C. E., & Lacy, S. R. (1993). The Effectiveness of Random, Consecutive Day and Constructed Week Sampling in Newspaper Content Analysis. *Journalism Quarterly*, 70(1), 133–139.
- Riffe, D., Lacy, S., & Fico, F. (2005). *Analyzing media messages : using quantitative content analysis in research* (2nd ed.). Lawrence Erlbaum. <https://doi.org/10.4324/9781410613424>
- Rygshaug, M. (2006). "Some like it hot" - Konstruksjon av kunnskap om klimaendringer i norske aviser. *Norsk Medietidsskrift*, 2006(3), 197–214.
- Saunders, C., Grasso, M., & Hedges, C. (2018). Attention to climate change in British newspapers in three attention cycles (1997–2017). *Geoforum*, 94, 94–102. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.geoforum.2018.05.024>
- Schäfer, M. S., Ivanova, A., & Schmidt, A. (2014). What drives media

- attention for climate change? Explaining issue attention in Australian, German and Indian print media from 1996 to 2010. *The International Communication Gazette*, 76(2), 152–176.
<https://doi.org/10.1177/1748048513504169>
- Schäfer, M. S., & Painter, J. (2020). Climate journalism in a changing media ecosystem: Assessing the production of climate change-related news around the world. *Wiley Interdisciplinary Reviews: Climate Change*, 12(1), 1–20. <https://doi.org/10.1002/wcc.675>
- Schmidt, A., Ivanova, A., & Schäfer, M. S. (2013). Media attention for climate change around the world: A comparative analysis of newspaper coverage in 27 countries. *Global Environmental Change*, 23(5), 1233–1248. <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2013.07.020>
- Schultz, I. (2006). *Bag om nyhedskriterierne: en etnografisk feltanalyse af nyhedsværdier i journalistisk praksis*. Afdeling for Journalistik, Roskilde Universitetscenter.
- Skovbjerg, A., & Schultz Jørgensen, S. (2006). Dagspressens kilder. *Cffe*.
- Soroka, S. N. (2002). Issue attributes and agenda-setting by media, the public, and policymakers in Canada. *International Journal of Public Opinion Research*, 14(3), 264–285.
<https://doi.org/10.1093/ijpor/14.3.264>
- Soroka, S. N., Farnsworth, S. J., Young, L., & Lawlor, A. (2012). Event-Driven Environmental News in the U.S. and Canada. *Electronic Media and Politics*, 1(10), 143–157. 2012SorokaFarnsworth.pdf
- Spence, A., Poortinga, W., & Pidgeon, N. (2012). The Psychological Distance of Climate Change. *Risk Analysis*, 32(6), 957–972.
<https://doi.org/https://doi.org/10.1111/j.1539-6924.2011.01695.x>
- Tuchman, G. (1978). *Making news: a study in the construction of reality* (Paperback). The Free Press.
- Vasterman, P. L. M. (2005). Media-Hype: Self-Reinforcing News Waves, Journalistic Standards and the Construction of Social Problems. *European Journal of Communication*, 20(4), 508–530.
<https://doi.org/https://doi.org/10.1177/0267323105058254>
- Willig, I., Blach-Ørsten, M., & Burkal, R. (2022). What is “Good” Climate Journalism? Public Perceptions of Climate Journalism in Denmark. *Journalism Practice*, 16(2–3), 520–539.
<https://doi.org/10.1080/17512786.2021.2016069>
- Ytterstad, A. (2011). Klimakrisen utfordrer objektivitetsidealet i norsk journalistikk. *Norsk Medietidsskrift*, 18(4), 323–344.
- Ytterstad, A., & Bødker, H. (2022). Climate Change Journalism in Norway—Working with Frequency Around the “Green Shift.” *Journalism Studies*, 23(11), 1291–1307.
<https://doi.org/10.1080/1461670X.2022.2084143>

LINE WELDINGH

Ph.d.-stipendiat

Roskilde Universitet og DMJX

linewe@ruc.dk